

Yttrande

 Datum
2017-03-22

 Dnr
840 2607-17/112

Näringsdepartementet

103 33 STOCKHOLM

Betänkandet SOU 2017:1 För Sveriges landsbygder – en sammanhållen politik för arbete, hållbar tillväxt och välfärd
(dnr N2017/00222/HK)

Sammanfattning

Avsnitt 7.1 4 Statliga tjänster omlokaliseras från Stockholm till FA-regioner i behov av statliga arbetsplatser

Delar av den verksamhet som Kronofogden bedriver i Stockholms FA-region kan i och för sig omlokaliseras till andra orter. För att en omlokalisering ska vara aktuell måste den enligt Kronofogdens mening vara långsiktigt hållbar. Om en omlokalisering av verksamhet ska göras krävs enligt Kronofogden att det görs till orter som redan har en väl fungerande arbetsmarknad. Kronofogden bedömer att det kräver många och kostsamma åtgärder att på ett långsiktigt hållbart sätt omlokalisera verksamhet till de orter som är i fokus i betänkandet.

Ansvar för att bedöma vilken verksamhet som kan omlokaliseras och vart den kan omlokaliseras måste anförtros respektive myndighet. Verksamhetens behov och förutsättningar måste vara styrande för myndighetens lokalisering. Det bör inte vara en myndighets uppgift att skapa arbetstillfällen på en viss ort.

För att en omlokalisering ska kunna genomföras på ett långsiktigt hållbart sätt måste exempelvis den kompetens som myndigheten behöver finnas, dels utifrån behovet vid den tidpunkt omlokaliseringen genomförs, dels utifrån det behov som kan förväntas under en överskådlig tid.

Kronofogden bedömer att det är tveksamt om det är möjligt att genomföra så omfattande omlokaliseringar som rekommenderas under den korta tidsperioden av 5–7 år.

Avsnitt 7.1.3 Ny organisering av statlig lokal service

Om statlig lokal närvaro och service ska finnas på mindre orter och på landsbygden kan en servicemyndighet vara ett möjligt sätt att genomföra det på.

Kronofogden bedömer att det är möjligt att överföra myndighetens lokala serviceverksamhet till servicemyndigheten.

Fördelningen av ansvar mellan respektive befintlig myndighet och servicemyndigheten måste klaras ut. Kronofogden bedömer att servicemyndigheten endast bör ansvara för service, inte myndighetsutövning.

Avsnitt 8.1.5 Landsbygdsdelegationer inrättas i länen

Kronofogden avstyrker förslaget att inrätta landsbygdsdelegationer i länen.

Kronofogden föreslår att samordningen samlas runt konkreta uppdrag och utformas på det sätt som är ändamålsenligt för respektive uppdrag.

Avsnitt 8.1.6 En tydligare reglering av den statliga styrningen av landsbygdspolitiken

Kronofogden avstyrker förslaget om en tydligare reglering av den statliga styrningen av landsbygdspolitiken.

Avsnitt 10.1.3 De samlade konsekvenserna av kommitténs förslag

Kronofogden avstyrker att myndigheten själv ska stå för huvuddelen av kostnaderna för en eventuell omlokalisering.

Om myndigheten själv ska stå för huvuddelen av kostnaderna för en eventuell omlokalisering innebär det att myndighetens ersättning av stordatorsystem och digitalisering försenas. Det skulle få stor negativ påverkan på Kronofogdens möjligheter att tillgodose kundernas behov på ett modernt sätt.

Avsnitt 4 Kompetensförsörjning

Den viktigaste förutsättningen för att Kronofogden långsiktigt ska kunna bedriva verksamhet på en viss ort är att den kompetens myndigheten behöver finns på orten eller inom pendlingsbart avstånd.

Avsnitt 2, 3, 5, 6 och 9

Den viktigaste förutsättningen för att Kronofogden långsiktigt ska kunna bedriva verksamhet på en viss ort är att den kompetens myndigheten behöver finns på orten eller inom pendlingsbart avstånd. Goda förutsättningar för samhällsföreteelser som utredningen beskriver i avsnitt 2, 3, 5, 6 och 9 är viktiga delar i att säkra kompetens. Även tillgång till närliggande kommunal service samt hälso- och sjukvård kan vara viktiga delar i att säkra kompetens.

Digital kommunikation och transportkultur, inklusive flygförbindelser, samt tillgång till lokaler är nödvändiga för att Kronofogden ska kunna bedriva verksamhet på en ort.

Avsnitt 4.4 och 5.2.1

Om frågan om avskrivning av studielån respektive frågan om landsbygdslån ska utredas bör de konsekvenser som åtgärderna får för kunderna och för Kronofogden belysas.

Avsnitt 2 Näringsliv och företagande

Kronofogdens bedömning: Den viktigaste förutsättningen för att Kronofogden långsiktigt ska kunna bedriva verksamhet på en viss ort är att den kompetens myndigheten behöver finns på orten eller inom pendlingsbart avstånd. Goda förutsättningar för näringsliv och företagande är viktiga delar i att säkra kompetens.

Se myndighetens svar på avsnitt 4.

Avsnitt 2.3.4 Näringslivspaket till kommuner med extra stora utmaningar

Kronofogden kommenterar förslaget om omlokalisering av statliga jobb i svaret över avsnitt 7.1.4.

Avsnitt 3 Digital kommunikation och transportkultur

Kronofogdens bedömning: Den viktigaste förutsättningen för att Kronofogden långsiktigt ska kunna bedriva verksamhet på en viss ort är att den kompetens myndigheten behöver finns på orten eller inom pendlingsbart avstånd. Digital kommunikation och transportkultur är viktiga delar i att säkra kompetens.

Digital kommunikation och transportkultur, inklusive flygförbindelser, är också nödvändiga för att Kronofogden ska kunna bedriva verksamhet på en ort.

Se myndighetens svar på avsnitt 4.

Kronofogden bedriver i dag verksamhet på 37 orter och med kunder i hela landet. Digital kommunikation och transportkultur är därför nödvändiga även för att det ska vara möjligt för Kronofogden att bedriva verksamhet på en ort. Kronofogden vill, utöver tåg- och vägtransporter som kommittén främst behandlar i sina förslag, även betona vikten av goda flygförbindelser med tanke på de långa avstånden i landet.

Avsnitt 4 Kompetensförsörjning

Kronofogdens bedömning: Den viktigaste förutsättningen för att Kronofogden långsiktigt ska kunna bedriva verksamhet på en viss ort är att den kompetens myndigheten behöver finns på orten eller inom pendlingsbart avstånd.

Kronofogden behöver i stor utsträckning hög kompetens för att långsiktigt kunna genomföra sitt uppdrag. Statliga jobb utmärks av att de ofta kräver hög utbildning. Kraven på hög utbildning kommer att öka i takt med att de enklare arbetsuppgifterna automatiseras. Kronofogden kan därför inte nog understryka vikten av att den kompetens myndigheten behöver för att utföra sitt uppdrag finns på den ort där verksamheten bedrivs eller inom pendlingsbart avstånd.

Kommittén pekar på och lämnar förslag inom flera områden som är väsentliga för att säkra kompetens. Kronofogden bedömer att en av de viktigaste förutsättningarna är att det finns en arbetsmarknad på orten för den anställde och eventuell partner. Det måste dels vara möjligt att byta arbete eller börja bedriva egen verksamhet utan att flytta, dels vara möjligt för även en partner att få arbete eller bedriva egen verksamhet. Kluster av myndigheter underlättar kompetensförsörjningen, vilket förutsätter en relativt stor arbetsmarknad på orten. Kronofogden kommenterar kort de områden som myndigheten bedömer är väsentliga för att kunna säkra kompetenta medarbetare i avsnitt 2, 3, 5, 6, och 9.

Avsnitt 4.4 Fler med högre utbildning i kommuner med extra stora utmaningar

Kronofogdens bedömning: Om frågan av avskrivning av studielån ska utredas bör de konsekvenser som lägre skulder får för kunderna och för Kronofogden belysas.

Kommitténs förslag till utredning innebär att vissa personer kan få en lägre skuldsättning. Om regeringen finner att frågan ska utredas bör konsekvenserna för låntagarna och för Kronofogdens verksamhet belysas.

Avsnitt 5 Samhällsplanering och bostadsbyggande

Kronofogdens bedömning: Den viktigaste förutsättningen för att Kronofogden långsiktigt ska kunna bedriva verksamhet på en viss ort är att den kompetens myndigheten behöver finns på orten eller inom pendlingsbart avstånd. Samhällsplanering och bostadsbyggande är viktiga delar i att säkra kompetens.

Tillgång till lokaler är nödvändiga för att Kronofogden ska kunna bedriva verksamhet på en ort.

Se myndighetens svar på avsnitt 4.

För att Kronofogden ska kunna bedriva verksamhet på en ort måste det finnas tillgång till lämpliga lokaler för myndighetens verksamhet, eventuellt genom nybyggnation.

Avsnitt 5.2.1 Förbättrade krediter för byggande av bostäder i landsbygderna

Kronofogdens bedömning: Om frågan om landsbygdslån ska utredas bör de konsekvenser som lånesystemet får för kunderna och Kronofogden belysas.

De föreslagna landsbygdslånen kan komma att leda till ökad skuldsättning och därmed ökad risk för överskuldsättning. Med krediter följer kostnader för ränta och andra kreditavgifter som sammantaget kan uppgå till stora belopp. Även om risken för krediterna fördelas på den kreditgivande banken, staten och låntagaren kan den enskilde som väljer att belåna sin fastighet riskera förluster, exempelvis om fastigheten kan säljas endast till ett lägre belopp än de utgifter som låntagaren haft.

Avsnitt 6 Kommersiell service, välfärdstjänster och kultur

Kronofogdens bedömning: Den viktigaste förutsättningen för att Kronofogden långsiktigt ska kunna bedriva verksamhet på en viss ort är att den kompetens myndigheten behöver finns på orten eller inom pendlingsbart avstånd. Kommersiell service, välfärdstjänster och kultur är viktiga delar i att säkra kompetens.

Även tillgång till närliggande kommunal service samt hälso- och sjukvård kan vara viktiga delar i att säkra kompetens.

Se myndighetens svar på avsnitt 4.

Ytterligare en viktig del i att säkra den kompetens som behövs och som kommittén inte belyser särskilt är en god tillgång till kommunal service samt hälso- och sjukvård.

Avsnitt 7.1.3 Ny organisering av statlig lokal service

Kronofogdens bedömning: Om statlig lokal närvaro och service ska finnas på mindre orter och på landsbygden kan en servicemyndighet vara ett möjligt sätt att genomföra det på.

Kronofogden bedömer att det är möjligt att överföra myndighetens lokala serviceverksamhet till servicemyndigheten.

Fördelningen av ansvar mellan respektive befintlig myndighet och servicemyndigheten måste klaras ut. Kronofogden bedömer att servicemyndigheten endast bör ansvara för service, inte myndighetsutövning.

Yttrande

Datum
2017-03-22Dnr
840 2607-17/112

Om statlig lokal närvaro och service ska finnas på mindre orter och på landsbygden kan en servicemyndighet vara ett möjligt sätt att genomföra det på. Arbetsrättsliga frågor, exempelvis om verksamhetsövergång, behöver dock utredas.

En servicemyndighet ger förutsättningar för en samordnad och långsiktig styrning av statens lokala serviceverksamhet. Det innebär att staten på ett enhetligt och livshändelseorienterat sätt kan underlätta för kunderna och ge dem förutsättningar att göra rätt från början.

Besöken vid de servicekontor som Skatteverket, Försäkringskassan och Pensionsmyndigheten driver har minskat kraftigt under de senaste åren. Om servicekontor till och med ska finnas på fler orter än i dag bör ytterligare myndigheter anslutas till servicemyndigheten för att plana ut minskningen av besök. Det kan bidra till att kostnaden per besök inte ökar i alltför stor utsträckning.

Kronofogden bedömer att det är möjligt att överföra myndighetens lokala serviceverksamhet till servicemyndigheten. Besöken hos Kronofogden är dock betydligt färre än hos servicekontoren och myndigheten kan därför endast bidra med ett begränsat antal ytterligare besök. Det beror på att det endast är en mindre del av befolkningen som har anledning att besöka myndigheten. Stora delar av serviceverksamheten kommer dessutom att ligga kvar på Kronofogden, exempelvis när besvarandet av frågor förutsätter tillgång till verksamhetssystemen.

Fördelningen av ansvar mellan respektive befintlig myndighet och servicemyndigheten måste klaras ut. Kronofogden bedömer att servicemyndigheten endast bör ansvara för service, inte myndighetsutövning. Skälet för det är att flera myndigheter inte bör ansvara för samma typ av myndighetsutövning.

En del i servicemyndighetens uppdrag bör vara att låta andra myndigheter använda deras lokaler för bokade fysiska eller virtuella besök.

Vad som avses med reglering av kompetensutveckling i instruktioner och uppdrag om kompetensutveckling i regleringsbrev¹ behöver klargöras i den fortsatta beredningen. Kronofogden bedömer att servicemyndigheten måste ansvara för kompetensutvecklingen av sina medarbetare. Om servicemyndigheten kommer att omfatta Kronofogdens verksamhet välkomnar myndigheten dock naturligtvis ett samarbete med servicemyndigheten i bland annat kompetensfrågor.

¹ Betänkandet s. 183 och 184.

Den viktigaste förutsättningen för att en servicemyndighet ska kunna fullgöra sitt uppdrag är att det finns kompetens på orten eller inom pendlingsbart avstånd, se Kronofogdens synpunkter på avsnitt 4.

Avsnitt 7.1.4 Statliga tjänster omlokaliseras från Stockholm till FA-regioner i behov av statliga arbetsplatser

Kronofogdens bedömning: Delar av den verksamhet som Kronofogden bedriver i Stockholms FA-region kan i och för sig omlokaliseras till andra orter. För att en omlokalisering ska vara aktuell måste den enligt Kronofogdens mening vara långsiktigt hållbar. Om en omlokalisering av verksamhet ska göras krävs enligt Kronofogden att det görs till orter som redan har en väl fungerande arbetsmarknad. Kronofogden bedömer att det kräver många och kostsamma åtgärder att på ett långsiktigt hållbart sätt omlokalisera verksamhet till de orter som är i fokus i betänkandet.

Ansvar för att bedöma vilken verksamhet som kan omlokaliseras och vart den kan omlokaliseras måste anförtros respektive myndighet. Verksamhetens behov och förutsättningar måste vara styrande för myndighetens lokalisering. Det bör inte vara en myndighets uppgift att skapa arbetstillfällen på en viss ort.

För att en omlokalisering ska kunna genomföras på ett långsiktigt hållbart sätt måste exempelvis den kompetens som myndigheten behöver finnas, dels utifrån behovet vid den tidpunkt omlokaliseringen genomförs, dels utifrån det behov som kan förväntas under en överskådlig tid.

Kronofogden bedömer att det är tveksamt om det är möjligt att genomföra så omfattande omlokaliseringar som rekommenderas under den korta tidsperioden av 5–7 år.

Skälen för Kronofogdens bedömning

En av Kronofogdens strategier innebär att myndigheten ska klara mer med färre anställda, främst genom digitalisering. Minskningen av antalet anställda kan genomföras så att minskningen blir relativt större i Stockholms FA-region jämfört med övriga landet. Myndighetens behov av att minska antalet anställda innebär dock att antalet anställda utanför regionen i absoluta tal knappast kan öka på sikt.

Delar av den verksamhet som Kronofogden bedriver i Stockholms FA-region kan i och för sig omlokaliseras till andra orter. För att en omlokalisering ska vara aktuell måste den enligt Kronofogdens mening vara långsiktigt hållbar. Kronofogden förordar att en omlokalisering av verksamhet görs till orter som redan har en väl fungerande arbetsmarknad. Kronofogden bedömer att det kräver många och kostsamma åtgärder att på ett långsiktigt hållbart sätt omlokalisera

verksamhet till de orter som är i fokus i betänkandet. Det är dock betydligt enklare att, som utredningen föreslår, omlokalisera funktioner än hela myndigheter.

Ansvar för att bedöma vilken verksamhet som kan omlokaliseras och vart den kan omlokaliseras måste anförtros respektive myndighet. Det finns en mängd omständigheter som måste beaktas vid en eventuell omlokalisering.

För att en omlokalisering ska vara aktuell måste den genomföras på ett sådant sätt att myndigheten kan bedriva sin verksamhet i enlighet med de krav som finns i främst myndighetsförordningen, instruktionen för myndigheten och myndighetens regleringsbrev. Det innebär bland annat att hänsyn måste tas till förutsättningarna att inom budgetramarna bedriva en rättssäker och kostnadseffektiv verksamhet. Verksamhetens behov och förutsättningar måste alltså vara styrande för myndighetens lokalisering. Det bör inte vara en myndighets uppgift att skapa arbetstillfällen på en viss ort.

För att en omlokalisering ska kunna genomföras på ett långsiktigt hållbart sätt måste också den kompetens som myndigheten behöver finnas, dels utifrån behovet vid den tidpunkt omlokaliseringen genomförs, dels utifrån det behov som kan förväntas under en överskådlig tid. Kronofogden delar kommitténs bedömning att personalrörligheten oftast är mindre än vad den är i en storstad. Samtidigt är en viss personalrörlighet nödvändig för att utveckla verksamheten. För frågan om Kronofogdens behov av kompetens, se myndighetens svar på avsnitt 4.

Medarbetarna på de orter där myndigheterna bedriver sin verksamhet måste också ha goda förutsättningar att utföra sitt arbete. Det måste därför finnas bland annat utvecklingsmöjligheter, närvarande chefer, minimerad sårbarhet och en god säkerhet. Det ställer krav på en viss storlek på arbetsplatsen. Ju större arbetsplatsen är desto större behöver orten där verksamheten bedrivs vara för att det ska vara möjligt att hitta den nödvändiga kompetensen.

Härutöver måste, som framgår av betänkandet och vad myndigheten anför i andra avsnitt, flera andra förutsättningar vara uppfyllda för att en omlokalisering ska vara långsiktigt hållbar. Kronofogden vill också hänvisa till Statskontorets bedömningar när det gäller statliga myndigheters lokalisering som Kronofogden i stor utsträckning delar.²

Kronofogden bedömer att det är tveksamt om det är möjligt att genomföra så omfattande omlokaliseringar som rekommenderas under den korta tidsperioden av 5–7 år.

² Se Statskontoret 2016:8 Statliga myndigheters lokalisering Ett samlat underlag.

Kronofogden förstår inte kommitténs bedömning att administrativa funktioner kan lokaliseras på annan ort.³ Stora delar av den administrativa verksamheten, som ekonomi- och personaladministration, tas redan om hand av Statens servicecenter. Kronofogden kommenterar kostnaderna för omlokalisering i avsnitt 10 och hur en omlokalisering kan gå till i avsnitt 8.

Kronofogdens verksamhet och erfarenheter

Kronofogden bedriver i dag verksamhet på 37 orter. En del av verksamheten bedrivs i fem av de kommuner som ingår i Stockholms FA-region, nämligen Haninge, Sundbyberg, Södertälje, Täby och Uppsala. Myndigheten har under den tidsperiod som utredningen hänvisar till (2008–2014) minskat antalet anställda i regionen med 388. Totalt arbetar i dag cirka 70 procent av myndighetens anställda (produktion och huvudkontor) utanför regionen. För produktionens del är andelen anställda utanför regionen cirka 80 procent av myndighetens anställda. Huvuddelen av myndighetens medarbetare på huvudkontoret är placerade i Sundbyberg. Delar av den verksamhet som myndigheten ansvarar för kan dessutom redan sägas vara omlokaliserade genom att de bedrivs av Skatteverket i myndighetsgemensam samverkan, bland annat i it-frågor, och av Statens servicecenter.

Kronofogden har en verksamhet som i stora delar bedrivs inne på kontoren och som därför – om förutsättningarna är uppfyllda, bland annat att nödvändig kompetens finns tillgänglig – kan utföras var som helst i landet. Ju mer myndigheten digitaliserar sin verksamhet, desto större blir möjligheterna att flytta den typen av verksamheter från en ort till en annan.

Kommittén anför att staten har dragit sig tillbaka från landsbygderna för att effektivisera den egna verksamheten. Kronofogden bedömer att det kan vara ett skäl för att flytta verksamhet från en viss ort, men det kan också finnas andra skäl. Som exempel kan nämnas att Kronofogden tidigare bedrev verksamhet i Gällivare. Flera medarbetare på orten slutade dock sin anställning och myndigheten kunde, trots intensiva försök, inte ersätta dessa medarbetare. Eftersom Kronofogden inte kunde hitta den kompetens som behövdes för att utföra arbetet beslutade myndigheten av den anledningen att inte längre bedriva någon verksamhet på orten.

Avsnitt 8.1.5 Landsbygdsdelegationer inrättas i länen

Kronofogdens inställning: Kronofogden avstyrker förslaget att inrätta landsbygdsdelegationer i länen.

Kronofogden föreslår att samordningen samlas runt konkreta uppdrag och utformas på det sätt som är ändamålsenligt för respektive uppdrag.

³ Betänkandet s. 188 överst.

Kronofogden avstyrker förslaget att inrätta landsbygdsdelegationer i länen. Kronofogden bedömer att samordningen lämpligen bör samlas runt konkreta uppdrag och utformas på det sätt som är ändamålsenligt för respektive uppdrag, snarare än i fasta landsbygdsdelegationer som är knutna till respektive län.

Kommittén lämnar förslag om samordning och om myndigheters ansvar för genomförande. Kronofogden förutsätter att styrningen av myndigheterna i genomförandet av landsbygdspolitiken kommer att hanteras på vanligt sätt, det vill säga via bland annat instruktion och regleringsbrev.

Kronofogden vill också betona vikten av att myndigheterna får en möjlighet att påverka hur myndigheten genomför landsbygdspolitiken, exempelvis vilka arbetsuppgifter som kan omlokaliseras och hur många tjänster. Det ger bättre förutsättningar för att tillgodose behoven, att lokaliseringen blir långsiktigt hållbar och att kostnaderna blir lägre.

För att de orter som myndigheter ska omlokaliseras till ska ha förutsättningar för en långsiktigt hållbar omlokalisering måste många av de förbättringar som kommitténs förslag syftar till att genomföras parallellt. Kronofogden bedömer, liksom kommittén, att om de förslag som kommittén föreslår ska genomföras krävs en väl fungerande samordning av myndigheter och andra aktörer.

Som Kronofogden förstår kommitténs förslag ska det inrättas en landsbygdsdelegation inom varje länsstyrelse, oberoende av om länet har den typ av utmaningar som ligger till grund för förslagen om exempelvis ökad statlig närvaro i länet. Kronofogden har inte någon regional organisation vilket riskerar att försvåra samordningen. En annan följd av förslaget är att de myndigheter som ska ingå i landsbygdsdelegationerna ska vara representerade i samtliga tjuugoett län, vilket riskerar att medföra en stor administration som inte ger den effekt som eftersträvas.

Avsnitt 8.1.6 En tydligare reglering av den statliga styrningen av landsbygdspolitiken

Kronofogdens inställning: Kronofogden avstyrker förslaget om en tydligare reglering av den statliga styrningen av landsbygdspolitiken.

Kronofogden avstyrker förslaget om en tydligare reglering av den statliga styrningen av landsbygdspolitiken. Det framstår som mindre lämpligt att särbehandla ett politikområde på detta sätt.

Som Kronofogden förstår förslaget i detta avsnitt avses alla statliga myndigheter. Om regeringen överväger att införa den särskilda förordningen behöver

myndigheternas ansvar beskrivas tydligare. Kronofogden bedömer, i likhet med kommittén, att samverkan mellan myndigheter är viktig. Kronofogden anser dock att det är viktigt att myndigheterna kan fokusera på att genomföra regeringens styrning och att de administrativa inslagen i arbetet bör vara så få som möjligt.

Avsnitt 9 Civilsamhället utvecklar landsbygderna

Kronofogdens bedömning: Den viktigaste förutsättningen för att Kronofogden långsiktigt ska kunna bedriva verksamhet på en viss ort är att den kompetens myndigheten behöver finns på orten eller inom pendlingsbart avstånd. Ett väl utvecklat civilsamhälle kan vara viktiga delar i att säkra kompetens.

Se myndighetens svar på avsnitt 4.

Avsnitt 10.1.3 De samlade konsekvenserna av kommitténs förslag

Konsekvenser av kommitténs förslag om statens närvaro i landsbygderna

Kronofogdens inställning: Kronofogden avstyrker att myndigheten själv ska stå för huvuddelen av kostnaderna för en eventuell omlokalisering.

Kronofogdens bedömning: Om myndigheten själv ska stå för huvuddelen av kostnaderna för en eventuell omlokalisering innebär det att myndighetens ersättning av stordatorsystem och digitalisering försenas. Det skulle få stor negativ påverkan på Kronofogdens möjligheter att tillgodose kundernas behov på ett modernt sätt.

Kronofogden avstyrker att myndigheten själv ska stå för huvuddelen av kostnaderna för en eventuell omlokalisering. Kronofogden har en utmaning som innebär att den nuvarande utvecklingstakten är för låg i förhållande till de ökande kraven från kunderna, uppdragsgivaren och medarbetarna. Under de närmaste åren kommer myndigheten att byta ut de gamla stordatorsystemen mot moderna system för att därefter i ett högre tempo än i dag digitalisera myndighetens verksamhet. Om myndigheten själv ska stå för huvuddelen av kostnaderna för en omlokalisering innebär det att denna utveckling försenas. Det skulle få stor negativ påverkan på Kronofogdens möjligheter att tillgodose kundernas behov på ett modernt sätt.

Riksrevisionen har i en granskning 2009 av omlokaliseringen av Konsumentverket och Folkhälsoinstitutet funnit att kostnaderna för flyttarna uppgick till 1,1 miljoner kronor per flyttat arbetstillfälle.⁴ Kommitténs förslag innebär att endast delar av myndigheter ska omlokaliseras, inte hela myndigheter. Kronofogden bedömer att en sådan inriktning sannolikt leder till lägre kostnader

⁴ Riksrevisionen RiR 2009:30 Omlokalisering av myndigheter.

Yttrande

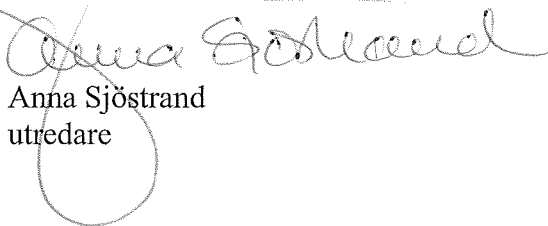
Datum
2017-03-22Dnr
840 2607-17/112

per arbetstillfälle. Det förutsätter dock att myndigheten ges ett stort inflytande över hur omlokaliseringen genomförs, se myndighetens svar på avsnitt 8.

Kronofogden delar kommitténs bedömning att lokalkostnaderna och personalrörligheten sannolikt blir lägre vid en lokalisering på landsbygden.

I detta ärende har rikskronofogden Christina Gellerbrant Hagberg beslutat. Utredaren Anna Sjöstrand har varit föredragande. I den slutliga handläggningen har också deltagit biträdande rikskronofogden Cecilia Hegethorn Mogensen och stabschefen Jonas Bergström.

Christina Gellerbrant Hagberg
rikskronofogde

Anna Sjöstrand
utredare